

॥ सन्ध्योपासन-मन्त्राः ॥

॥ प्रातः सन्ध्या सूर्योपस्थानम् ॥

मित्रस्य चर्षणी धृतः श्रवो देवस्य सानसिम्। सत्यं
चित्रश्रवस्तमम्॥ मित्रो जनान् यातयति प्रजानन्मित्रो
दाधार पृथिवीमुतद्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिचष्टे सत्याय
हव्यं घृतवद्विधेम॥ प्र समित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त
आदित्य शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न जीयते त्वोतो
नैनमः हो अश्रोत्यन्तितो न दूरात्॥

॥ माध्याह्निक सूर्योपस्थानम् ॥

आ सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च।
हिरण्ययेन सविता रथेनादेवो याति भुवना विपश्यन्। उद्वयं
तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगन्म
ज्योतिरुत्तमम्। उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः।
दृशे विश्वाय सूर्यम्। चित्रं देवानामुदंगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य
वरुणस्याग्नेः। आ प्रा द्यावा पृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा
जगत्स्तस्थुषश्च। तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्॥

पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं नन्दाम शरदः शतं
मोदाम शरदः शतं भवाम शरदः शतं शृण्वाम शरदः शतं
प्रब्रवाम शरदः शतमजीताः स्याम शरदः शतं ज्योक् सूर्य
दृशे। य उदंगान्महतोर्णवाद्दिभ्राजमानः सरिरस्य मध्यात्स

मां वृषभो लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु॥

॥ सायं सन्ध्या सूर्योपस्थानम् ॥

इमं मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृडय। त्वामवस्युराचके॥
 तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाऽऽशास्ते यजमानो
 हविर्भिः। अहं डमानो वरुणेह बोध्युरुशंसु मा न आयुः
 प्रमोषीः॥ यच्चिद्धिते विशो यथा प्रदेव वरुण व्रतम्।
 मिनीमसि द्यविद्यवि॥ यत्किं चेदं वरुण दैव्ये जनैर्भिद्रोहं
 मनुष्याश्चरामसि। अचित्तीयत्तव धर्मा युयोपिम मा
 नस्तस्मादेनसो देव रीरिषः॥ कित्वासो यद्रिपुर्नदीवि
 यद्वा घा सत्यमुत यं न विद्म। सर्वाताविष्य शिथिरेव
 देवार्था ते स्याम वरुण प्रियासः॥